

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/76/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5113011323                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 22.01.2019                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Farkaš             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2019:5113011323.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej, v trestnej veci obvineného C. M. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 22. januára 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 23. júna 2015, sp. zn. 1To/61/2015 a takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného C. M. s a odmieta.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej tiež „okresný súd“) z 17. februára 2015, sp. zn. 3T/173/2013, bol obvinený C. M. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 26.10.2012 v čase približne 23.40 hod. na B. ulici v K. v herni Q. fyzicky napadol V. K. tak, že ju pri dverách do uvedenej herne chytil za vlasy, držiak ju za vlasy ju vytiahol z herne von, a keď sa V. K. pokúšala vyslobodiť si vlasy, chytil jej ľavú ruku a vykrútil jej ju dozadu a tlačil V. K. k zemi, kde ostala kľačať na jednom kolene, čím svojím konaním spôsobil V. K. vyvrtnutie III. prsta ľavej ruky s avulznou zlomeninou bázy základného článku III. prsta ľavej ruky s uvoľnením úponu šľachy vystierača pre III. prst ľavej ruky, ktoré si vyžiadalo práceneschopnosť a dobu liečenia v trvaní 8 týždňov.

Za to bol obvinenému okresným súdom podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Výkon uloženého trestu odňatia slobody bol obvinenému podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky. Obvinenému okresný súd uložil povinnosť nahradiť poškodenej V. K. škodu vo výške 551,- Eur a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody súd poškodenú odkázal na občianske súdne konanie.

Odvolanie obvineného Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením 23. júna 2015 sp. zn. 1To/61/2015 zamietol podľa § 319 Tr. por., pretože nebolo dôvodné.

Obvinený podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por.

Prostredníctvom zvoleného obhajcu v dovolaní obvinený predovšetkým namietal, že súdy nesprávne, chybné vyhodnotili v konaní vykonané dôkazy k jeho neprospechu, nedostatočne sa zaoberali závermi vyslovenými v znaleckom posudku predloženom obvineným a vypracovaným znalcom MUDr. Ivanom Húževkom. Podľa názoru obvineného ostalo v konaní pochybné, či sa vôbec stal skutok a podľa jeho názoru taktiež nebolo hodnoverne preukázané, že sa skutok stal, tak ako bolo uvedené v obžalobe, preto sa dovoľával uplatnenia zásady v pochybnostiach v prospech obvineného. V súvislosti s dokazovaním prostredníctvom znaleckých posudkov namietal, že vykonané znalecké posudky MUDr. Orlovského a MUDr. Húževku sa v podstatných náležitostiach rozchádzali, a preto malo dôjsť k vypracovaniu „zjednocujúceho znaleckého posudku“. V podstate z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd konštatoval, že uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 13 Tr. por., § 163 ods. 3 Tr. por., § 206 ods. 3 Tr. por. § 235 písm. c) Tr. por., § 319 Tr. por., čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 Dohovoru ochrane ľudských práv a slobôd, v jeho neprospech, ďalej aby zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu, ako aj všetky rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušované rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad a napokon, aby prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina, ktorá navrhla, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože námietky obvineného sa výlučne týkajú správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu a správnosti hodnotenia vykonaných dôkazov súdmi nižších stupňov, čo však nemôže byť predmetom preskúmavania dovolacím súdom. V predmetnom dovolaní obvineného nie sú konkretizované žiadne dôkazy, ktoré mali byť vykonané nezákonným spôsobom, nie je konkretizované zásadné porušenie práva na obhajobu a ani v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia zisteného skutku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného je zrejmé, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle vyššie citovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. poníma ako súbor viacerých procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní pri reakcii na uplatnenie obhajovacích práv obvineným a obhajcom. Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože relevantným dovolacím dôvodom v zmysle tohto zákonného ustanovenia nie je akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len také porušenie tohto práva, ktoré z hľadiska následkov, dopadov porušenia na výsledok konania, treba pokladať za zásadné porušenie práva na obhajobu. V praxi to znamená, že o

zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde napr. vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Z obsahu dovolania obvineného nevyplyva konkrétna vada, ktorú pokladá za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu, pokiaľ za takúto vadu pokladá ním tvrdené údajné nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov súdmi, tak takto vymedzená vada stojí mimo zákonného rámca dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z obsahu dovolania možno mať za to, že vyššie uvedený dovolací dôvod obvinený pokladá za naplnený tým, že v základnom konaní v ktorom boli zákonne vykonané dva znalecké posudky týkajúce sa mechanizmu ublíženia na zdraví poškodenej (jeden zabezpečený orgánmi činnými v trestnom konaní a jeden obvineným) a v zmysle § 146 Tr. por. pre pretrvávajúce pochybnosti o jasnosti alebo úplnosti znaleckého posudku nebol pribratý do konania iný resp. ďalší znalec. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že táto námietka obvineného svojou podstatou nenapáda zákonnosť vykonaných dôkazov v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., ale správnosť zisteného skutkového stavu, nakoľko sa prostredníctvom nej obvinený domáha ďalšieho znaleckého dokazovania iným znalcom, a preto stojí táto námietka mimo uplatneného dovolacieho dôvodu. Na okraj dovolací súd dodáva (na rozdiel od argumentácie obvineného), že v danom prípade okresný a krajský súd nemali pochybnosti o jasnosti a úplnosti znaleckého posudku znalca MUDr. Orlovského, na záveroch ktorého súdy založili svoje rozhodnutie (viď str. 10 ods. 2 uznesenia krajského súdu), a preto nebol potrebný postup podľa § 146 Tr. por. (požiadanie znalca o vysvetlenie, resp. doplnenie posudku). Zároveň súdy uviedli prečo sa nestotožnili s znaleckým posudkom predloženým obvineným (str. 11 ods. 2 uznesenia krajského súdu), ktorý vyhodnotili v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (R 40/1972), keď znalec MUDr. Húževka vychádzal z nesprávneho predpokladu pádu na vystreté prsty, ktorý nebol uvádzaný ani vo výpovedi poškodenej a ani výpovedi obvineného.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Dovolací súd hodnotí zistený skutkový stav a vyjadrený v tzv. skutkovej vete v rámci konania o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku zistenému skutkovému stavu súdmi nižších stupňov. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu súdmi v základnom, pôvodnom konaní, dovolací súd nesmie skúmať a meniť. Preto všetky námietky, ktorými obvinený napádal hodnotenie dôkazov a správnosť zisteného skutku vyjadreného v tzv. skutkovej vete rozsudku okresného súdu alebo smerujúce proti hodnoteniu dôkazov, na podklade ktorých súdy v základnom konaní ustálili skutkový stav, sú v dovolacom konaní irelevantné a nemožno ich podriaďiť pod žiaden z uplatnených dovolacích dôvodov. To predovšetkým platí pre argumentáciu obvineného, že nebolo v základnom trestnom konaní preukázané, že sa stal skutok, za ktorý bol odsúdený, že sa stal spôsobom uvedeným v skutkovej vete resp., že súdy vyhodnotili dôkazy v jeho neprospech.

Nakoľko obvinený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného C. M. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.